

**Orędzie Paschalne Jego Ekscelencji Najprzewielebniejszego JAKUBA,
Arcybiskupa Białostockiego i Gdańskiego, do czcigodnego Duchowieństwa,
miłujących Boga Braci i Sióstr Zakonnych i wszystkich Wiernych Diecezji Białostocko-
Gdańskiej**

Chrystus Zmartwychwstał!

A jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie, próżna jest także wasza wiara (1Kor. 15, 14) pisał św. apostoł Paweł do mieszkańców Koryntu. Te słowa apostoła są niezwykle istotne, bowiem chrześcijaństwo jest religią zmartwychwstania. Najkrótszym wyznaniem naszej wiary mogą więc być słowa dzisiejszego powitania: „Chrystus Zmartwychwstał”. Kiedy odpowiadamy na nie słowami „Zaiste Zmartwychwstał” potwierdzamy, że wyznajemy Chrystusa Zmartwychwstałego, a tym samym świadczymy, że wierzymy w przyszłe powszechne zmartwychwstanie, które nastąpi w czasie drugiego przyjścia Chrystusa. Apostoł Paweł, który po nawróceniu całe swoje życie poświęcił głoszeniu Zmartwychwstałego Chrystusa, w tym samym liście, nieco dalej, pisze jeszcze bardziej dobitnie: *Skoro zmarli nie zmartwychwstają, to jedźmy i pijmy, bo jutro pomrzemy ...Ocknijcie się naprawdę i przestańcie grzeszyć!* (1Kor. 15, 32-34).

To, że ludzie grzeszą i to, że w tym świecie wciąż istnieje grzech, tak naprawdę dowodzi, że nie wszyscy wierzą w zmartwychwstanie. Podobnie jak apostoł przekonywał o zmartwychwstaniu i my dzisiaj głosimy wszystkim, że Chrystus zwyciężył śmierć, pokonawszy ją swoją śmiercią. Jednak człowiekowi, który wciąż w swoim otoczeniu widzi śmierć i to jak odchodzą jego bliscy, jest niezwykle trudno uwierzyć, że wszyscy kiedyś zostaną wskrzeszeni. Tak było zawsze! Nawet w Ewangelii jest mowa o saduceuszach, którzy nie wierzyli w zmartwychwstanie i kusili Chrystusa swoimi zawiłymi pytaniami na temat życia pozagrobowego. Jezus przekonywał też swoich uczniów, mówiąc im o przyszłym zmartwychwstaniu. Dawał też dowody wskrzeszając syna wdowy z Nain, córkę Jaira oraz swojego przyjaciela Łazarza i ostatecznie ukazywał się Sam po swoim Zmartwychwstaniu, by rozwiązać wszelkie wątpliwości co do przyszłego zmartwychwstania.

Wiara w zmartwychwstanie jest więc filarem naszej wiary i pomaga prowadzić życie bez grzechu. Jeśli bowiem nasze życie nie kończy się tu na ziemi, lecz oczekuje nas życie w Królestwie Niebieskim, to jakże mamy czynić to, co może stać się przeszkodą w otrzymaniu życia wiecznego. Dlatego głoszenie zmartwychwstania jest, tak naprawdę, wezwaniem każdego do przemiany i życia według Ewangelii.

Obserwując współczesny świat, i to co nam oferuje, widzimy że wszystko w nim przeczy ewangelicznym wartościom i ideałom. Głoszone są bowiem zasady życia na skróś hedonistycznego. Najważniejszym w obecnym świecie jest dogadzanie ciału a najwyższą wartością pieniądź. Uganianie się za bogactwem w konsekwencji prowadzi do innych niewłaściwych zachowań i wynaturzeń. To dlatego ludzkość doświadcza obecnie tylu oszustw,

przemocy i okrucieństw. Jest to też przyczyną chęci panowania, wyzysku, wojen i wszelkich konfliktów. Naszej młodzieży i dzieciom od najmłodszych lat jest wpajane, iż wszystko w tym świecie musi być przeliczane na pieniądze i że w swym życiu mają kierować się w stronę największego zysku i przyjemności. Żal, że takie wartości bardzo często wyznają i głoszą swym dzieciom rodzice. Każdy, kto naprawdę wierzy w zmartwychwstanie i życie wieku przyszłego uczy swe dzieci innych wartości - choć jest to obecnie wyjątkowo trudne. Presja otoczenia ma niezwykle siłę i wpływa na zachowanie każdego.

Jak przezwyciężać ową presję, jak wychować swoje dzieci tak, by w życiu kierowały się wartościami Ewangelii? Jak nauczyć ich wiary, nadziei i miłości - najważniejszych chrześcijańskich cnót. Jak pomóc zrozumieć, że w tym wszystkim najważniejsze jest życie przyszłe?

Najlepszym nauczycielem jest oczywiście ten, kto uczy przykładem. Takim przykładem młodemu człowiekowi może być: nauczyciel, duchowny, kolega, a nade wszystko - rodzic. Jeśli dziecko widzi, że jego rodzice modlą się, uczestniczą w życiu liturgicznym, postępują zgodnie z chrześcijańskimi wartościami, jest mu prościej zrozumieć cel, do którego ma zmierzać.

Niezwykle ważna jest też wspólna rodzinna modlitwa i to modlitwa, która jest szczerą rozmową z Bogiem. Kto bowiem choć raz w szczerości rozmawiał z Bogiem, czuje sens życia i jego cel. Niewątpliwie ogromną rolę w wychowaniu młodego pokolenia odgrywa otoczenie - rówieśnicy. Mogą oni mieć wpływ zarówno negatywny jak i pozytywny. W tym wszystkim cieszy więc fakt, że dużo naszej młodzieży nie poddaje się presji laicyzacji. Odczuwamy wielką radość widząc jak młodzież i dzieci włączają się w życie swoich parafii i mimo ogromnej presji zeświecczałych rówieśników aktywnie uczestniczą w lekcjach religii, spotkaniach bractw, biorą też udział w religijnych konkursach i olimpiadach. Z nadzieją patrzymy na nich, widząc że głoszenie Ewangelii znajduje w ich sercach odzew i wydaje obfity plon. Oni też są wzorem dla innych i przykładem głoszą swym kolegom Zmartwychwstałego Chrystusa.

Dziś w święto Zmartwychwstania pozdrawiam wszystkich, życząc paschalnej radości. Zmartwychwstały Chrystus swoją łaską niech umacnia nas w wierze, a nadzieja na Jego miłość i miłosierdzie wytycza nam właściwy kierunek dążeń i pragnień prowadząc do życia wiecznego w Królestwie Niebieskim.

Błogosławieństwo Zmartwychwstałego Pana Naszego Jezusa Chrystusa niech będzie z wszystkimi Wami. Amen.

Chrystus Zmartwychwstał – Zaiste Zmartwychwstał!

Pravosławny Arcybiskup Białostocki i Gdański

Pascha Chrystusowa, 2025 r.